

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองกฎหมายและระเบียบ โทร. ๑๐๒๖, ๑๐๒๗

ที่ นร ๐๒๐๔.๐๒/ ๒๕๕

วันที่

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญที่เห็นควรแจ้งเวียน

เรียน อปส. ผ่าน รปส. (นายไพฑูรย์ หิรัญประดิษฐ์)

ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีได้จัดทำสรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี (ข่าวทำเนียบรัฐบาล) ซึ่งแจ้งเวียนไปยังกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ เผยแพร่ให้ส่วนราชการและหน่วยงานในสังกัดของกระทรวง ต่างๆ ได้รับทราบเป็นประจำทุกวันอังคาร เพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการประชุมของ คณะรัฐมนตรี นั้น

กกร. ได้ตรวจสอบแล้ว มีมติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ ประจำวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ที่เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบดังรายละเอียดที่ได้ส่งมาพร้อมนี้ ในการนี้เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการ กกร. จักได้ตรวจสอบและรวบรวมนำเสนอเป็นประจำทุกเดือนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเห็นควรแจ้งเวียนให้ส่วนราชการในสังกัดทราบต่อไป

(นายยุทธนา เทียมพงศ์)

อกร.

(นายไพฑูรย์ หิรัญประดิษฐ์)

รปส.

๒๕ พ.ย. ๒๕๕๖

- ทราบ

- ดำเนินการตามเสนอ

๑ - ๑

(นายอภิรักษ์ จันทรังษี)

อปส.

๑๗ ธ.ค. ๒๕๕๖

เรียน คกก.

เพื่อโปรดทราบ และแจ้งเวียนให้ส่วนราชการในสังกัดทราบต่อไป

ร.ตท.

๑๕ ธ.ค. ๒๕๕๖

ที่ นร ๐๒๐๑.๐๑/ ๒๕๕๖

เรียน ผอ.สำนัก, ผอ.กอง และหัวหน้าหน่วยงาน เพื่อโปรดทราบ

(นายวิมล วัฒนวงษ์)

ร.ตท.

๑๗ ธ.ค. ๒๕๕๖

รปส. (นายไพฑูรย์ หิรัญประดิษฐ์)..... อปส. (นายอภิรักษ์ จันทรังษี) ๗๔๒๔

๒๕ พ.ย. ๒๕๕๖ ๑๑ ธ.ค. ๒๕๕๖

มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ ประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๕๖

วัน เดือน ปี	เรื่อง	สาระสำคัญโดยสรุป
วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖	๑. เรื่อง ร่างกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.	๑. เรื่อง ร่างกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ ๒ (ฝ่ายสังคมและกฎหมาย) ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ วันที่สิบสี่ที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามที่รองนายกรัฐมนตรี (นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา) ประธานกรรมการเสนอ ที่มีมติเห็นชอบร่างกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ แล้วให้ดำเนินการต่อไปได้ สาระสำคัญของร่างกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แบ่งออกเป็น ๑๐ หมวด และมีบทเฉพาะกาลในตอนท้าย รวมทั้งสิ้น ๙๘ ข้อ ดังนี้ ๑. หมวด ๑ การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่ยสงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย กำหนดการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีพฤติการณ์กระทำความผิดวินัย โดยผู้พบเห็นสามารถกล่าวหาเป็นหนังสือหรือกล่าวหาด้วยวาจาก็ได้ และจำแนกกรณีเป็นที่ยสงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยไว้ว่าอาจเป็นกรณีที่ยังคงค้างอยู่หรือพบเห็นการกระทำนั้นเอง หรือมีการร้องเรียนเป็นบัตรสนทนาก็ได้ นอกจากนี้ ได้กำหนดวิธีการรายงานเรื่องร้องเรียนกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาระดับต้นไว้ว่าต้องรายงานเป็นหนังสือไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ๒. หมวด ๒ การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น กำหนดวิธีการสืบสวนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ และหากพยานหลักฐานที่ปรากฏตามเรื่องร้องเรียนกล่าวหาชัดเจนแล้ว ก็สามารถดำเนินการทางวินัยตามหมวด ๓ หรือหมวด ๔ แล้วแต่กรณี

	ต่อไป หรือหากพิจารณาเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาทำให้ยุติเรื่องได้ ๓. หมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กำหนดกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่า กรณีมีมูลที่ผู้บังคับบัญชาควรกล่าวหาผู้ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาอาจดำเนินการสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยก็ได้ แต่ต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้อีกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา อีกทั้งยังได้กำหนดระยะเวลาเร่งรัดในการสอบสวนด้วย ๔. หมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ต้องดำเนินการโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา และหากผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สามัญ อันได้แก่ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณาโดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาการสอบสวน มีรายละเอียดดังนี้ ๔.๑ กำหนดเพิ่มเติมให้ผู้แต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการจากลูกจ้างประจำหรือพนักงานราชการก็ได้ เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านวินัย ๔.๒ กำหนดระยะเวลาเร่งรัดการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน และขยายได้ไม่เกินครั้งละ ๖๐ วัน ๔.๓ ยกเลิกขั้นตอนการแจ้งและอธิบายนข้อกล่าวหา (สว.๒) เพื่อย่นระยะเวลาการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยได้นำเอาหลักการของการแจ้งและอธิบายนข้อกล่าวหา (สว.๒) ดังกล่าว มารวมไว้ในขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ๔.๔ การสอบปากคำพยาน มีการกำหนดเพิ่มเติมในกรณีที่มีการสอบสวนทั้งหมดมีเกินหนึ่งมากกว่า ๓ คน ก็ให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า
--	--

	สามารถทำการสอบปากคำพยานได้ ๔.๕ การให้สิทธิแก่ผู้ถูกกล่าวหาในการนำที่ปรึกษาหรือทนายความเข้าร่วมในขั้นตอนการสอบสวนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเข้าพบคณะกรรมการสอบสวน นอกจากนี้ ในหมวดนี้ได้กำหนดผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีการดำรงตำแหน่งต่างกัน ต่างกรม หรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกันตามมาตรา ๙๔ (๔) ด้วย ๕. หมวด ๕ กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง กำหนดกรณีที่จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรือการสอบสวนก็ได้โดยกำหนดแยกเป็น ๒ กรณี คือ กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๖. หมวด ๖ การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ กำหนดอำนาจในการสั่งลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุมามาตรา ๕๗ และกำหนดวิธีการในการสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ โดยกำหนดอัตราโทษตั้งแต่เงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนผู้ถูกลงโทษ เป็นเวลา ๑ เดือน หรือ ๒ เดือน หรือลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนผู้ถูกลงโทษ นอกจากนี้ได้กำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกลงโทษรับทราบคำสั่ง ตลอดจนการแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. ๗. หมวด ๗ การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ การดำเนินการในหมวดนี้ เป็นการสั่งตามมติหรือวินัยของ อ.ก.พ. กระทรวง ก.พ. ก.พ.ค. หรือองค์การตามกฎหมายอื่น แล้วแต่กรณี ที่มีมติหรือมีคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ โดยปรับหลักการใหม่ในส่วนที่ผู้สั่งต้องมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งดังกล่าวให้ส่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม พร้อมทั้งระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้วด้วย ๘. หมวด ๘ การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับเหตุแห่งการสั่ง วิธีการสั่ง
--	--

	วันที่คำสั่งมีผล การร้องทุกข์ และการสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้ารับราชการ ๙. หมวด ๙ ระยะเวลา กำหนดการนับระยะเวลาการดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ๑๐. หมวด ๑๐ บทเบ็ดเตล็ด กำหนดแนวทางแก้ไขกรณีปัญหาที่ไม่อาจนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาตามกฎหมาย ก.พ. นี้ มาใช้บังคับได้ ให้ ก.พ. มีอำนาจพิจารณาและกำหนดการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวได้ ๑๑. บทเฉพาะกาล กำหนดกรณีการดำเนินการทางวินัยที่ยังไม่แล้วเสร็จ และ กฎ ก.พ. นี้ประกาศใช้บังคับแล้ว โดยให้ดำเนินการตามกฎหมายย้อนต่อไปจนแล้วเสร็จ ส่วนกระบวนการพิจารณาในขั้นตอนต่อไป ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ก.พ. นี้
๒. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีมีมติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้ ทั้งนี้ กค. เสนอว่า ๑. โดยที่รัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือการครองชีพข้าราชการระดับต้นและลูกจ้างประจำ ด้วยการปรับเงินเดือนแรกบรรจุตามคุณวุฒิการศึกษาทำให้ผู้มีคุณวุฒิต่ำปริญญาตรีได้รับเงินเดือนแรกบรรจุรวมกับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวแล้วมีรายได้น้อยกว่าเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ประกอบกับได้มีการปรับเพิ่มอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทั่วประเทศเป็นวันละ ๓๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ๒. ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบันยังไม่ได้มีการปรับเพิ่มค่าครองชีพให้แก่ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ ทำให้ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญผู้มีรายได้น้อยเดิมหนังสือร้องเรียนเพื่อขอให้รัฐบาลให้ความช่วยเหลือโดยการปรับเพิ่มให้สูงขึ้นเพื่อเป็นการบรรเทา

		ความเดือดร้อนด้านการครองชีพให้แก่ผู้รับเบี้ยหวัดบ้านานู ๓. การปรับเพิ่ม ช.ค.บ. แก่ผู้รับเบี้ยหวัดบ้านานู ซึ่งได้รับเบี้ยหวัดบ้านานู รายเดือนต่ำกว่าเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท ให้มีรายได้ต่อเดือนในจำนวนที่เหมาะสม จะต้องใช้งบประมาณรายจ่ายงบกลางเพิ่มขึ้นประมาณปีละ ๑,๕๐๖.๗ ล้านบาท ซึ่งจะสามารถให้ความช่วยเหลือด้านการครองชีพแก่ผู้รับเบี้ยหวัดบ้านานูได้ประมาณ ๕๙,๑๑๓ ราย สาระสำคัญของพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบ้านานูปกติ บ้านานูพิเศษเพราะเหตุพลภาพ บ้านานูพิเศษ หรือบ้านานูตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อยู่ในการอุปการะ ตามกฎหมายว่า ด้วยบ้านานูข้าราชการ ถ้าได้รับเบี้ยหวัดหรือบ้านานูรวมกันทุกประเภทซึ่งรวมกับ ช.ค.บ. แล้ว มีจำนวนต่ำกว่าเดือนละเก้าพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละ เท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินเก้าพันบาทที่กัด้วยจำนวนรวมของเบี้ยหวัดหรือบ้านานูทุก ประเภทและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ
--	--	---